

νε τὰ μέσα Σ' αὐτὴ τὴν παρατήρηση τῆς «Ν. Ἡμέρας» δὲν ἔχουμε νὰ ποῦμε τίποτα, εἴμαστε σύμφωνοι. Ἀλλὰ ἡ «Ν. Ἡμέρα» πᾶσι καὶ πάρα πέρα. Ἐνῶ ἀκόμη συμφωνία τελειωτική δὲν ἔγινε, ἐνῶ ἡ Ἑλληνικότητα κάποιων ὁρισμένων μερῶν δὲ μπορεῖ νὰ ἀμφισβητηθῇ, ἐνῶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση πατάει πόδι ὡς βία μοιρασίας νὰ γίνῃ δεχτὴ ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνικοτήτων, ἐνῶ κι ἀνάλογα μὲ τίς θυσίες ἂν μοιράσουμε, ἐμεῖς θὰ κερδίσουμε, ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν αὐτῶν τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνο θέλουν καὶ Τούρκικοι καὶ Ἕλληνες καὶ δὲ φοβούμεστε τὸ δημοψήφισμα, ἐνῶ σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τὰ Εὐρωπαϊκά συμφέροντα δὲν ἔχουνε νὰ κάνουν ἂν θὰ γίνῃ Ἑλληνικὸ ἢ Βουργάρικο — ἐξὸν ἂν σπρώχνουμε ἐμεῖς νὰ ἐνωθοῦν Ἀουστρία, Ρουμανία, Βουργαρία — ἐνῶ ὁ στρατός μας εἶναι ἕτοιμος καὶ μὲ τὴ λόγχη νὰ τὰ πάρῃ — καὶ ἡ «Ἀκρόπολη» στὸ ἀρθρο της θὰ ἤθελε νὰ πῇ ὅτι ἡ γνώμη τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ νικήσῃ τοὺς διαταγμοὺς τῆς Κυβέρνησης — ἐνῶ οὔτε γεωγραφικοὶ λόγοι συνηγοροῦν γιὰ τοὺς Βουργάρους, ἔρχεται ἡ «Ν. Ἡμέρα» καὶ σοὺ λέει ὅτι δὲν ὑπάρχουνε τὰ μέσα, γιὰ νὰ μὴ χάσῃ αὐτὰ τὰ μέρη ἡ Ἑλλάδα. Ἄη στὸ διάλογο λοιπόν! Ἀξίζει νὰ τῆς τὸ πῇ κανεὶς ἢ ὄχι;

ΚΙΑΚΙΣ—ΚΙΑΚΙΔΟΣ. Στὴ χαριτόβρυτη Ἀνασσα τῆς Ἀθήνας, στὴν «Ἑστία», ποὺ ἓνα ἀπὸ τὰ ἔργα της εἶναι καὶ νὰ ψαρεύῃ μαργαριτάρια, εἶδαμε καὶ γινότανε λόγος γιὰ μιὰ πόλη **Κιλκίδα**. Ὑστερα τρεῖς καὶ σ' ἄλλη ἐφημερίδα. Δὲν ἔχουμε ἀμφιβολία πὼς πρόκειται γιὰ τὸ Κιλκίς, ποὺ εἶναι πρὸ πάντων ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη. Εἶναι μαργαριτάρια τῆς «Ἑστίας» τάχα ἡ μεταβολὴ σὲ Κιλκίς—Κιλκίδος ἢ ἔγινε ὕστερ' ἀπὸ ψήφισμα τῆς Μιστριώτικης Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τῶν ὀνομάτων τῶν νέων μας χωρῶν; Ἀλήθεια, τί σοφὴ ἐνέργεια κι αὐτὴ καὶ τί φωτεινὴ δράση καὶ πρόνοια γιὰ τίς νέες μας χώρες, νὰ τοὺς ἀλλάξουμε ἀμέσως κι ἄψε-σβύσει τὰ ὀνόματα καὶ τὴν πίστη τους! Τί τὸ χρειάζονται πιά τὸ ψωμί καὶ τὴν καλὴ διοίκηση καὶ τοὺς καλοὺς νόμους; Ὅλα θὰ τᾶχουν, φτάνει ν' ἀλλάξῃ τὸ νομὰ τους. Μπρὸς σ' ἓνα ὄνομα ἐνδοξοποιός θὰ γυρεύῃ πιά καὶ ποιός θὰ καταδέχεται τὴ Βουργαρία; Ἐ; Σοφοὶ δὲν εἴμαστε;

18 4.913

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ

— Ὁ «Ἀρχισυντάκτης» τοῦ Ταγκόπουλου τελιώνει στὸ ἐρχόμενο φύλλο.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ: «Μοιρολόγια εἰς πολεμίστην πεσόντα ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ». Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Δ'. τόμο τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλλ. λογογραφικῆς Ἑταιρίας ποὺ θὰ βγεῖ ἀργότερα. Γιὰ τὴν ὥρα ὁ Διευθυντὴς τοῦ καὶ σοφὸς καθηγητὴς κ. Ν. Γ. Πολίτης μᾶς δίνει δυὸ ἔξοχα Μανιάντικα μοιρολόγια, δυὸ ἀληθινὰ διαμάντια τῆς λαϊκῆς μούσας ποὺ ἀξίζει ἀπ' ὅλους νὰ διαδαστοῦνε. «Εἰς τὸ μικρὸν παρὰ τὸ Ταίναρον χωρίον Παχιάνικα τοῦ δήμου Λαγείας (γράφει στὸν πρόλογο ὁ κ. Πολίτης), ἔχον κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν περὶ τοῦ 85 κατοίκους, συνήλθον κατὰ τὰς παρχμονὰς τῶν Χριστουγέννων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γεωργίου Λιδανᾶ, συγγενεῖς καὶ φίλοι διὰ νὰ θρηνήσουν τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τοῦ Δημητρίου, φονευθέντος εἰς μάχην ἐν Ἡπείρῳ. Προσῆλθον ἐπίσης ἐκεῖ ἐκ τοῦ παρακειμένου μικροτέρου χωρίου τοῦ αὐτοῦ δήμου Κοκκάλας καὶ ἡ Δημοσθέναινα Κουβαρίνα, μήτηρ στρατιώτου πεσόντος καὶ αὐτοῦ ἐν ἄλλῃ μάχῃ, εἰς τὸ Σαραντάπορον, ἡ ὁποία ἤρχισεν τὸν θρήνον· εἰς ταύτην δὲ ἀπήντησεν ἡ Σταυριανὸς Μουρακάκαινα, ἡ μήτηρ τοῦ οἰκοδεσπότου Γεωργίου Λιδανᾶ».

Στὰ δυὸ μοιρολόγια «διατυπώνονται τὰ κατέχοντα τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ συναισθήματα ἐν ὥρᾳ κρίσεως τοῦ βίου αὐτοῦ. Εἶναι δὲ ἀληθινὴ καὶ ἀκίβδηλος ἡ ἔκφρασις αὐτῆς τῶν συναισθημάτων, διότι ἔγινεν ἐν στιγμαῖς, καθ' ἃς ἐκ τοῦ περισσέματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα, ὅτε προσποίησις δὲν χωρεῖ, ὑπὸ ἀφελῶν καὶ ἀπαιδεύτων χωρικῶν γυναικῶν, αἵτινες δι' αὐτοσχεδίων μοιρολογίων ἐθρήνουν προσφιλεῖ νεκρόν».

Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗ: Τρόπαια. Ὁ φίλος ποιητὴς Γ. Στρατήγης ἔδραλε σὲ τόμο καλλιτεχνικὸ ὅλα τὰ ποιήματα ποὺ ἐμπνεύστηκε ἀπὸ τὸ σημερινὸ πόλεμον καὶ ποὺ τὰ περισσότερα δημοσιευτήκανε στὴν «Ἑστία» καὶ στὴν «Ἀκρόπολη». Εἶναι λοιπὸ μὲ ἄλλα λόγια ποιήματα δημοσιογραφικά, δηλ. κάτι ποὺ βιάζεται κανεὶς νὰν τὸ γράψῃ μήπως καὶ μπαγιατάρει, κ' ἔτσι χάσῃ τὴν ἀξία τῆς ἐπικαιρότητος, ποὺ τόσο τὴ ζητάει καὶ τὴ χρειάζεται κάθε φημερίδα. Ἄν ὁ ποιητὴς δὲ βιαζότανε νὰν τὰ δημοσιέψῃ, μὲ τὰ δούλευε περισσότερο, θὰ κέρδιζε σημαντικὰ κι αὐτὸς καὶ ἡ ποίησις. Τώρα μόνο ποὺ διαβάζονται εὐχάριστα.

— Ὁ Ἑλληνιστὴς κ. Louis Roussel, καθηγητὴς ἴσαμε τώρα στὸ Λύκειο τοῦ Αἰξ, διορίστηκε καθηγητὴς τῆς νεοελληνικῆς στὴ Σχολὴ γιὰ τίς Ζωντανὲς Ἀνατολικὰς γλώσσας, «sous les ordres de Psichari», καθὼς μᾶς γράφει ὁ ἴδιος.